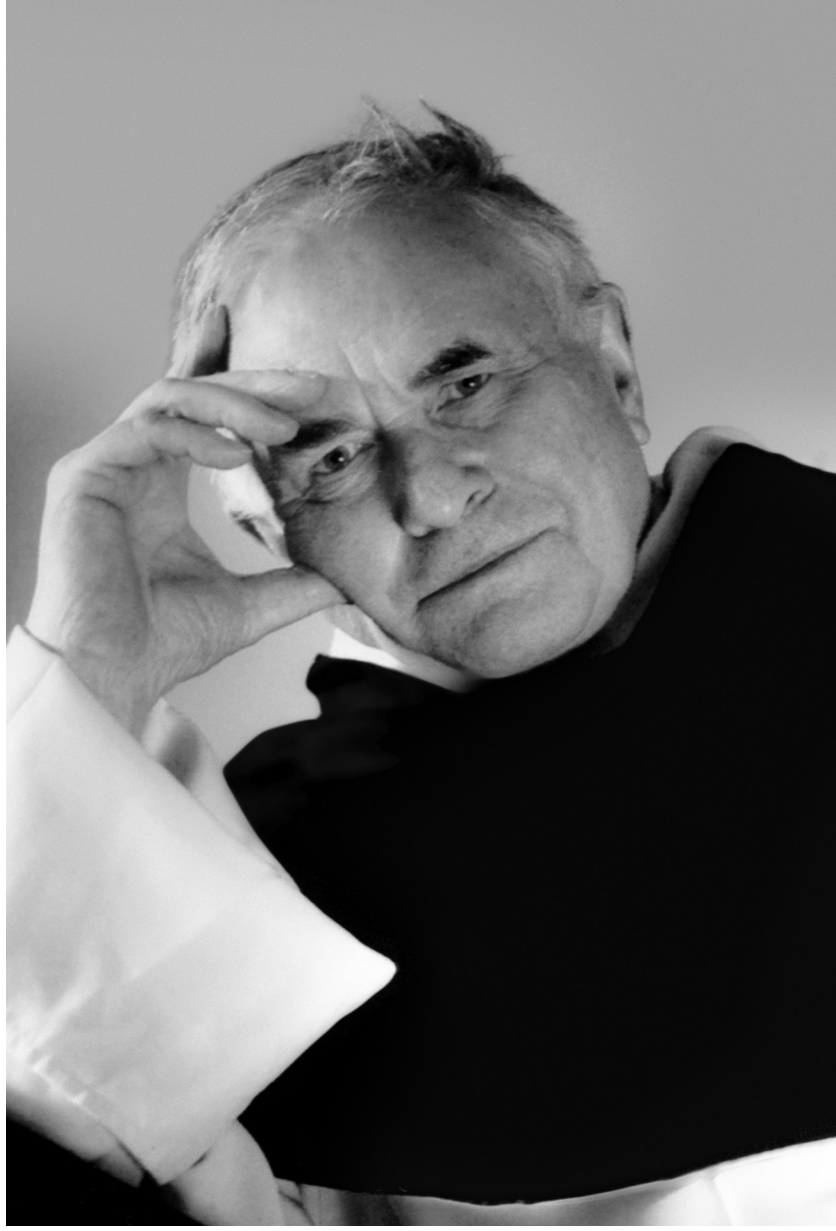

OJCCIEC LUDWIK WIŚNIEWSKI

2015

Ojciec Ludwik Wiśniewski (ur. 1936) – dominikanin, jeden z najstynniejszych duszpasterzy akademickich z czasów PRL, wychowawca wielu pokoleń młodych wrocławian, działacz opozycji antykomunistycznej, legenda Solidarności.

Urodził się na Lubelszczyźnie, w 1952 r. wstąpił do zakonu dominikanów, a 15 czerwca 1961 r. przyjął święcenia kapłańskie. W latach 1963–1966 został duszpasterzem akademickim w Gdańsku. Następnie studiował na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie (1966–1968). W 1968 r. powrócił do Gdańska i do 1972 r. prowadził tam ponownie duszpasterstwo akademickie.

W latach 1972–1981 pracował jako duszpasterz akademicki w Lublinie, gdzie (podobnie jak wcześniej w Gdańsku), zapraszał znane postacie niezależnych środowisk katolickich i niepodległościowych. Razem ze studentami wspierał robotników – ofiary wydarzeń Czerwca '76. W tym samym roku wystosował nagłościony przez Radio Wolna Europa list otwarty do Edwarda Gierka w reakcji na jego twierdzenia, iż PRL jest państwem świeckim. Utrzymywał kontakty z Komitetem Obrony Robotników (KOR). W marcu 1977 r. podpisał „Apel do społeczeństwa polskiego” – pierwszy dokument Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela (ROPCiO). Wspierał także swoich dawnych gdańskich wychowanków tworzących Ruch Młodej Polski. Jego działalność została zauważona przez niemiecką Stasi, która uznała go za jednego z najważniejszych polskich opozycjonistów.

W latach 1981–1988 o. Wiśniewski był duszpasterzem akademickim we Wrocławiu. W kościele św. Wojciecha propagował ideę walki „bez przemocy” z komunizmem. W latach 1985–1988 organizował tzw. Tygodnie Społeczne – cykl spotkań propagujących budowanie niezależnych struktur społecznych. W 1986 r. głośny był jego udział w niemym proteście w centrum Wrocławia w obronie skazanego Władysława Frasyniuka. Członkowie jego duszpasterstwa stworzyli m.in. niezależny samorząd Uniwersytetu Wrocławskiego, tzw. Dwunastkę, oraz organizowany do dziś Obóz Adaptacyjny dla studentów pierwszych lat w Białym Dunajcu.

W latach 1988–1990 pracował w Krakowie, gdzie podjął Inicjatywę Tygodni Społecznych, a 1990–1996 w parafii św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Sankt Petersburgu. Od 2005 r. pracuje w Lublinie. Założył tam Akademię „Złota 9”, gdzie organizowane są spotkania ze znanymi osobami publicznymi.

W roku 2006 odznaczony został przez Prezydenta RP Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. W 2011 r. otrzymał Medal Świętego Jerzego, a w 2019 r. Nagrodę im. ks. Józefa Tichnera